



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 283

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 31 mai 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
269.		Decizia nr. 96 din 27 martie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 134 alin. (2) din Codul muncii.....	6-7
— Lege pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2000 privind organizarea sistemului național de formare a personalului din învățământul preuniversitar	2	ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
359.		75. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 9/1992 privind organizarea statisticii oficiale.....	8-9
— Decret privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2000 privind organizarea sistemului național de formare a personalului din învățământul preuniversitar.....	2	76. — Ordonanță de urgență privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților	9-12
★			
270.		485. — Hotărâre pentru stabilirea limitelor minime ale sumelor asigurate prin asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților de către operatorii aerieni români care efectuează operațiuni de lucru aerian sau de aviație generală pe teritoriul României	12
— Lege pentru respingerea Ordonanței Guvernului nr. 115/2000 privind parteneriatul social în educație și formare profesională inițială.....	3	488. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Institutului Național de Statistică.....	12-16
360.			
— Decret privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței Guvernului nr. 115/2000 privind parteneriatul social în educație și formare profesională inițială.....	3		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 79 din 6 martie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 174 alin. 1 lit. a) și art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală.....	3-5		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 91/2000 privind organizarea sistemului național
de formare a personalului din învățământul preuniversitar**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91 din 29 iunie 2000 privind organizarea sistemului național de formare a personalului din învățământul preuniversitar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 4 iulie 2000.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 martie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 7 mai 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 28 mai 2001.

Nr. 269.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 91/2000 privind organizarea
sistemului național de formare a personalului
din învățământul preuniversitar**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2000 privind organizarea sistemului național de formare a personalului din învățământul preuniversitar și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 25 mai 2001.

Nr. 359.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru respingerea Ordonanței Guvernului nr. 115/2000
privind parteneriatul social în educație și formare
profesională inițială****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța Guvernului nr. 115 din 31 august 2000 privind parteneriatul social în educație și formare profesională inițială, emisă în temeiul art. 1 lit. l pct. 1 din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 2 septembrie 2000.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 martie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 7 mai 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 28 mai 2001.

Nr. 270.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței
Guvernului nr. 115/2000 privind parteneriatul social în
educație și formare profesională inițială**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru respingerea Ordonanței Guvernului nr. 115/2000 privind parteneriatul social în educație și formare profesională inițială și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 25 mai 2001.

Nr. 360.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 79

din 6 martie 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 174 alin. 1 lit. a)
și art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală**

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător

Romul Petru Vonica — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 174 alin. 1 lit. a) și ale art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de

Gabriel Benghea în Dosarul nr. 7.410/2000 al Judecătoriai Târgoviște, având ca părți pe autorul excepției, Vasile Duță, și Societatea Comercială „Nidest” — S.R.L. din București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca fiind inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 174 din Codul de procedură penală și, ca neîntemeiată, în ceea ce privește celelalte dispoziții criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 decembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 7.410/2000, **Judecătoria Târgoviște a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 174 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Gabriel Benghea într-un dosar penal având ca obiect un proces pornit împotriva sa pentru săvârșirea infracțiunilor de insultă și calomnie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile art. 174 din Codul de procedură penală, care prevăd că inculpatul nu poate fi reprezentat de către avocat la judecarea în primă instanță, dacă pedeapsa prevăzută pentru fapta supusă judecării este închisoarea mai mare de un an, sunt contrare dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi, precum și ale art. 21 din Constituție referitoare la accesul liber la justiție.

Judecătoria Târgoviște, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 174 din Codul de procedură penală este neîntemeiată, deoarece aceste dispoziții nu contravin prevederilor constituționale menționate de autorul excepției. „Imposibilitatea reprezentării în aceste situații nu atrage obligația inculpatului de a se înfățișa în instanță, judecata putându-se realiza și în lipsa lui.”

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, consideră că dispozițiile art. 174 din Codul de procedură penală sunt constituționale și că se impune respingerea excepției de neconstituționalitate. Se arată că prevederile legale criticate trebuie interpretate ca o garanție procesuală de care beneficiază inculpatul, reprezentarea lui în fața primei instanțe fiind permisă numai în cazul infracțiunilor mai puțin grave. Prin neprezentarea sau prin sustragerea de la judecată inculpatul înțelege să renunțe la garanțiile procesuale pe care legea i le conferă, în general, și la garantarea dreptului la apărare, în special.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că, deși autorul excepției se referă la dispozițiile art. 174 în general, în realitate excepția de neconstituționalitate are ca obiect numai dispozițiile art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, privind reprezentarea inculpatului la judecarea cauzei în primă instanță ori la rejudecarea acesteia după desființarea hotărârii în apel sau în recurs. Referindu-se la Decizia Curții Constituționale nr. 145 din 14 iulie 2000, prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 174 alin. 1 lit. a), Guvernul își exprimă opinia că excepția ridicată în prezenta cauză este întemeiată.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 174 din Codul de procedură penală, însă din motivarea excepției rezultă că autorul acesteia a avut în vedere numai dispozițiile art. 174 alin. 1 lit. a), referitoare la reprezentarea inculpatului la judecarea cauzei în primă instanță. Totodată Curtea constată că a fost sesizată numai cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor menționate, cu toate că din încheierea de sesizare și din cuprinsul cererii prin care a fost ridicată excepția rezultă că aceasta privește și dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, dispoziții pe care autorul excepției le consideră ca fiind contrare prevederilor art. 16, 22, ale art. 23 alin. (8), ale art. 30 și 31 din Constituție. În fine, Curtea Constituțională constată că prin încheierea de sesizare instanța a dispus respingerea, ca fiind inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, cu motivarea că prin Decizia nr. 161 din 21 septembrie 2000 Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a acestor dispoziții legale.

Analizând încheierea de sesizare, Curtea Constituțională reține că instanța a respins în mod neîntemeiat, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, aplicând astfel în mod incorect dispozițiile art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căroră, „*Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța o respinge printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională*”. Într-adevăr, asupra excepției de neconstituționalitate a acestor dispoziții legale Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 161 din 21 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 23 octombrie 2000, și anume în sensul respingerii excepției. Această soluție a Curții Constituționale nu constituie însă un caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate în sensul art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, întrucât respingerea acesteia nu constituie un impediment legal pentru ridicarea din nou, în altă cauză, a aceleiași excepții.

Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală a fost legal ridicată în cauză, iar instanța, în loc să o respingă, ar fi trebuit să sesizeze Curtea Constituțională cu soluționarea ei. Excepția de neconstituționalitate fiind în mod legal ridicată în fața instanței și neexistând în realitate nici un caz de inadmisibilitate, Curtea Constituțională reține că urmează să soluționeze și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală.

1. Autorul excepției de neconstituționalitate critică prevederile art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, potrivit căroră „*În cursul judecării, inculpatul poate fi reprezentat:*

a) *la judecarea cauzei în primă instanță ori la rejudecarea ei după desființarea hotărârii în apel sau după casare de către instanța de recurs, numai dacă pedeapsa prevăzută de lege*

pentru fapta supusă judecării este amenda sau închisoarea de cel mult un an“.

Analizând această critică Curtea Constituțională constată că asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală s-a mai pronunțat, și anume prin Decizia nr. 145 din 14 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 16 decembrie 2000. Prin această decizie Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate, constatând că este neconstituțională dispoziția „*numai dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta supusă judecării este amenda sau închisoarea de cel mult un an“* din art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală. Ca urmare a acestei decizii dispozițiile art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală nu mai pot face obiectul unei excepții de neconstituționalitate, deoarece, în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, „*Nu pot face obiectul excepției prevederilor legale a căror constituționalitate a fost stabilită potrivit art. 145 alin. (1) din Constituție sau prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale“*. De aceea, dacă se ridică o astfel de excepție, aceasta urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă de către însăși instanța judecătorească.

În cauză, întrucât decizia Curții Constituționale prin care a fost constatată neconstituționalitatea prevederilor art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 16 decembrie 2000, iar încheierea de sesizare a fost pronunțată de Judecătoria Târgoviște la 12 decembrie 2000, Curtea constată că după sesizarea sa legală excepția a devenit inadmisibilă, urmând să fie respinsă.

2. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit căreia „*Punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară astfel de plângere“*, autorul acesteia susține că prevederile menționate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16, referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 22, privind dreptul persoanei la integritatea fizică și psihică, ale art. 23 alin. (8), referitoare la prezumția de nevinovăție, precum și ale art. 30 și 31, care reglementează libertatea de exprimare și, respectiv, dreptul la informație.

Asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe decizii, printre care se află Decizia nr. 161 din 21 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 23 octombrie 2000, precum și Decizia nr. 193 din 12 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 13 decembrie 2000. Prin aceste decizii Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, statuând că aceste prevederi legale nu aduc atingere dispozițiilor art. 22 din Constituție. De asemenea, ele nu contravin nici dispozițiilor art. 16 din Constituție. Într-adevăr, faptul că inculpatul este chemat în judecată în această calitate în urma plângerii prealabile a persoanei vătămate nu creează o situație privilegiată pentru persoana vătămată, în dauna inculpatului. Nu este încălcată nici prezumția de nevinovăție prevăzută la art. 23 alin. (8) din Constituție, deoarece chemarea în judecată a inculpatului la plângerea prealabilă a persoanei vătămate nu are semnificația că inculpatul nu se bucură de prezumția de nevinovăție, ca și de toate drepturile și garanțiile procesuale.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în această cauză.

Totodată Curtea constată că prevederile legale criticate nu contravin nici dispozițiilor referitoare la libertatea de exprimare și dreptul la informare, prevăzute la art. 30 și, respectiv, la art. 31 din Constituție, deoarece, în mod evident, nu conțin dispoziții de natură să aducă atingere acestor drepturi și libertăți fundamentale ale omului, obiectul reglementării constituindu-l, în exclusivitate, procedura punerii în mișcare a acțiunii penale la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede necesitatea unei astfel de plângeri.

Având în vedere aceste considerente, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală este neîntemeiată, urmând să fie respinsă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gabriel Bengea în Dosarul nr. 7.410/2000 al Judecătoriai Târgoviște.
2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor al excepției în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 96

din 27 martie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 134 alin. (2) din Codul muncii

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 134 alin. (2) din Codul muncii, ridicată de Societatea Comercială „Tepro” — S.A. din Iași în dosarele nr. 22.262/2000, 20.361/2000, 21.928/2000, 20.881/2000, 20.883/2000, 20.882/2000, 20.924/2000, 21.923/2000, 22.264/2000, 21.916/2000, 22.265/2000 și 21.929/2000 ale Judecătoria Iași.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, Societatea Comercială „Tepro” — S.A. din Iași, reprezentată prin Toader Pica, consilier juridic, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 37C/2001, 38C/2001, 39C/2001, 40C/2001, 41C/2001, 42C/2001, 43C/2001, 44C/2001, 45C/2001, 46C/2001 și 47C/2001 la Dosarul nr. 36C/2001, având în vedere că obiectul și autorul excepției de neconstituționalitate sunt identici în toate cauzele enumerate. Atât reprezentantul autorului excepției, cât și reprezentantul Ministerului Public declară că nu se opun măsurii conexării. În consecință, pentru o mai bună administrare a justiției, Curtea, în temeiul art. 164 din Codul de procedură civilă și al art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, dispune conexarea dosarelor anterior menționate la Dosarul nr. 36C/2001.

Având cuvântul în dezbateri, reprezentantul autorului excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, întrucât dispozițiile art. 134 alin. (2) din Codul muncii sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 150 alin. (2) din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind inadmisibilă, întrucât autorul acesteia nu a motivat-o, încălcând astfel dispozițiile art. 12 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierile din 10 iunie 2000, pronunțate în dosarele nr. 22.262/2000, 22.264/2000 și 22.265/2000, precum și prin Încheierile din 15 ianuarie 2001, pronunțate în dosarele nr. 20.361/2000, 20.881/2000, 20.882/2000, 20.883/2000, 20.924/2000, 21.916/2000, 21.923/2000,

21.928/2000 și 21.929/2000, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 134 alin. (2) din Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Tepro” — S.A. din Iași în cauze având ca obiect contestații împotriva desfacerii unor contracte de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 134 alin. (2) din Codul muncii sunt neconstituționale „în raport cu dispozițiile cuprinse în art. 150 din Constituția României, referitoare la conflictul temporal de legi”, întrucât acestea au fost adoptate în anul 1972, când „în România condițiile sociale, economice și politice erau altele decât în prezent, iar legislația de atunci, printre care și Codul muncii, era adaptată acestor condiții”. Se mai arată că dispozițiile legale criticate, impunând comunicarea formală în scris a dispoziției de desfacere a contractului de muncă, creează posibilitatea ca salariații care refuză să semneze dovada de primire a deciziei de desfacere a contractului de muncă să o poată contesta într-un termen nelimitat. Cu referire la cazurile din speță, autorul excepției susține că salariații disponibilizați au luat cunoștință despre măsura desfacerii contractelor lor de muncă în cadrul procesului de restructurare a societății comerciale, când aceștia și-au preluat carnetele de muncă, precum și celelalte documente necesare în vederea înscrierii lor pentru acordarea ajutorului de șomaj de care au beneficiat în mod concret.

Judecătoria Iași, exprimându-și opinia, apreciază că excepția ridicată este nefondată. Se arată în acest sens că dispozițiile art. 134 alin. (2) din Codul muncii nu sunt abrogate ca efect al aplicării dispozițiilor art. 150 din Constituție. Dispozițiile legale criticate, fiind norme de drept procesual special, nu pot fi „abrogate decât după adoptarea unor dispoziții cu caracter special care să le înlocuiască”. Se mai arată că acestea nu sunt „în contradicție cu dispozițiile constituționale care consacră egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”. Prin urmare instanța consideră că aceste dispoziții sunt în vigoare, aplicându-se și în condițiile economiei de piață în raporturile de muncă dintre angajați și angajatori.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă pentru următoarele motive: dispozițiile art. 134 alin. (2) din Codul muncii, deși sunt norme preconstituționale, constituie „expresia concretizării principiului neîngrădirii dreptului la muncă, instituit de art. 38 alin. (1) din Constituție” și oferă

posibilitatea exercitării dreptului la apărare garantat de art. 24 din Constituție. Prin critica formulată, în realitate nu se argumentează neconstituționalitatea dispozițiilor art. 134 alin. (2) din Codul muncii, ci se au în vedere chestiuni de aplicare a acestora, punându-se în discuție stabilirea unor situații de fapt, ceea ce este de competența exclusivă a instanțelor judecătorești, sens în care s-a și pronunțat Curtea Constituțională în practica sa jurisdicțională. Excepția este nemotivată, având în vedere că autorul excepției nu a indicat nici o dispoziție constituțională sau principiu constituțional care este încălcat de prevederea de lege criticată, iar potrivit practicii jurisdicționale a Curții Constituționale o astfel de excepție este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor în fiecare dosar, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea constată că este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 134 alin. (2) din Codul muncii, având următorul cuprins: „*Dispoziția de desfacere a contractului de muncă se comunică în scris în termen de 5 zile de către unitate. Ea își produce efectele de la data comunicării.*”

Autorul excepției susține că aceste prevederi contravin ansamblului dispozițiilor art. 150 din Constituție. Cu toate acestea Curtea constată că, întrucât prin critica de neconstituționalitate se susține că textul de lege este abrogat, este evident că au fost avute în vedere doar dispozițiile alin. (1), potrivit cărora „*Legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care ele nu contravin prezenței Constituției.*”

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 12, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 134 alin. (2) din Codul muncii, ridicată de Societatea Comercială „Tepro” — S.A. din Iași în Dosarele nr. 22.262/2000, 20.361/2000, 21.928/2000, 20.881/2000, 20.883/2000, 20.882/2000, 20.924/2000, 21.923/2000, 22.264/2000, 21.916/2000, 22.265/2000 și 21.929/2000 ale Judecătorei Iași.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 9/1992 privind organizarea statisticii oficiale

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 9/1992 privind organizarea statisticii oficiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 11/1994, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 23 martie 1994, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 9/1992 privind organizarea statisticii oficiale sintagma *Institutul Național de Statistică și Studii Economice* se înlocuiește cu sintagma *Institutul Național de Statistică*, iar sintagma *Programul cercetărilor statistice și studiilor economice* se înlocuiește cu sintagma *Programul cercetărilor statistice*.

2. Alineatul (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Activitatea organizată pentru culegerea, prelucrarea, analiza, difuzarea și constituirea seriilor de date statistice oficiale cu caracter demografic, social, economic, financiar, juridic, necesare în vederea fundamentării și evaluării politicilor economice și sociale, deciziilor guvernamentale și ale agenților economici, informării opiniei publice, elaborării cercetărilor științifice, prognozelor și strategiilor de dezvoltare, transmiterii de date statistice organismelor internaționale potrivit obligațiilor asumate de statul român, precum și altor categorii de utilizatori interni și externi, se desfășoară cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe.”

3. Alineatele (2), (3) și (4) ale articolului 2 vor avea următorul cuprins:

„(2) Institutul Național de Statistică este condus de un președinte cu rang de secretar de stat, ajutat de 2 vicepreședinți cu rang de subsecretar de stat, dintre care unul pentru coordonarea activității de integrare europeană, numiți prin decizie a primului-ministru.

(3) În subordinea Institutului Național de Statistică funcționează direcțiile generale de statistică organizate la nivelul județelor-centre ale regiunilor de dezvoltare stabilite potrivit Legii nr. 151/1998 privind dezvoltarea regională în România și direcțiile județene de statistică organizate la nivelul celorlalte județe, ca servicii publice descentralizate, finanțate de la bugetul de stat, precum și editura «Revista Română de Statistică» și Centrul Național de Pregătire în Statistică, finanțate din venituri extrabugetare.

(4) În sensul prezentei ordonanțe, prin *servicii de statistică oficială* se înțelege Institutul Național de Statistică, direcțiile generale de statistică, direcțiile județene de statistică, precum și compartimentele statistice din cadrul Băncii Naționale a României și al instituțiilor și autorităților publice, coordonate metodologic de Institutul Național de Statistică.”

4. Alineatul (2) al articolului 3 va avea următorul cuprins:

„(2) Potrivit principiului autonomiei Institutul Național de Statistică este autorizat să stabilească în mod imparțial și independent, fără ingerințe de pe poziții de interes ale Guvernului, partidelor politice, grupărilor etnice, sindicatelor, organizațiilor patronale și ale altor organizații sau persoane fizice, sistemele de indicatori, nomenclatoarele, clasificările, metodologiile, tehnicile de înregistrare și prelucrare, să

publice și să difuzeze datele și informațiile statistice. Acest principiu implică obligativitatea ca datele și informațiile statistice oficiale să fie puse la dispoziție tuturor categoriilor de utilizatori în condiții de egalitate, simultaneitate și nediscriminare în privința calității și a termenelor de difuzare.”

5. Alineatul (4) al articolului 5 va avea următorul cuprins:

„(4) Programul anual al cercetărilor statistice prevede obiectivul cercetării, organizatorul cercetării, categoriile de unități statistice incluse în cercetare, sursa datelor statistice și formularele, datele calendaristice și periodicitatea de culegere a datelor statistice, responsabilitățile unităților statistice cercetate pentru a furniza și a transmite datele statistice, tipul informațiilor statistice, forma și datele de difuzare, inclusiv principalii indicatori, precum și costul și sursa de finanțare.”

6. Alineatul (2) al articolului 12 va avea următorul cuprins:

„(2) O cercetare statistică prevăzută în Programul anual al cercetărilor statistice va fi realizată de compartimentele statistice din cadrul instituțiilor și autorităților publice sau al Băncii Naționale a României, dacă cercetarea statistică respectivă necesită o experiență de specialitate de care dispune compartimentul statistic în cauză sau are la dispoziție datele culese în acest scop.”

7. După alineatul (2) al articolului 12 se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Instituția care organizează o cercetare statistică potrivit procedurii prevăzute la alin. (2) este obligată:

- să transmită spre avizare metodologia cercetării statistice Institutului Național de Statistică;
- să aplice clasificările statistice de interes general;
- să furnizeze rezultatele cercetării statistice Institutului Național de Statistică și, în consultare cu acesta, să le transmită organizațiilor internaționale.”

8. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Pentru domeniile specifice de cercetare statistică aflate în competența ministerelor și a altor instituții și autorități publice, cum sunt: statistica judiciară, statistica sanitară, statistica învățământului, statistica financiară, statistica șomajului, statistica asigurărilor sociale, statistica mediului înconjurător și alte statistici, autoritățile respective au obligația de a transmite Institutului Național de Statistică, în scopul, forma și la termenele specificate în Programul anual al cercetărilor statistice, datele și informațiile statistice ce urmează să fie incluse în seriile de date statistice, în publicațiile statistice sau să fie transmise organismelor internaționale.”

9. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Institutul Național de Statistică și unitățile teritoriale de statistică asigură, cu plată, difuzarea datelor și informațiilor statistice obținute potrivit programelor anuale de cercetări statistice către alte categorii de utilizatori prin publicații pe suport de hârtie sau electronice și prin acces direct la rezultatele cercetărilor stocate în baze de date statistice, în condițiile specifice ale protecției și confidențialității datelor și informațiilor statistice. Plata va fi stabilită în scopul recuperării nivelului cheltuielilor necesare pentru

producerea datelor și informațiilor statistice solicitate, precum și a suportului pe care acestea sunt difuzate.“

10. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Institutul Național de Statistică și unitățile teritoriale de statistică sunt autorizate să realizeze cercetări statistice în afara celor cuprinse în programul anual aprobat, la cererea unor beneficiari interni sau externi, cu plată pe bază de contract. În același mod, pe baza rezultatelor cercetărilor statistice cuprinse în programele anuale ale cercetărilor statistice Institutul Național de Statistică și unitățile teritoriale de statistică pot realiza prelucrări, analize și studii suplimentare, pot edita și furniza publicații, date și informații statistice din bazele de date statistice.

(2) Sumele încasate din cercetări statistice, realizate potrivit prevederilor alin. (1), precum și cele aferente publicațiilor statistice și serviciilor privind furnizarea de

informații și date statistice pe suport de hârtie, magnetic sau prin acces direct la bazele de date rămân la dispoziția Institutului Național de Statistică și se gestionează în regim extrabugetar.

(3) Din veniturile extrabugetare astfel constituite Institutul Național de Statistică poate efectua cheltuieli materiale și servicii și cheltuieli de capital; soldul rămas la finele anului se reportează în anul următor cu aceeași destinație.“

Art. II. — În cuprinsul altor acte normative în vigoare sintagma *Institutul Național de Statistică și Studii Economice* se înlocuiește cu sintagma *Institutul Național de Statistică*.

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 9/1992 privind organizarea statisticii oficiale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul dezvoltării și prognozei,
Gheorghe Romeo Leonard Cazan
Președintele Institutului Național de Statistică,
Aurel Camara
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 24 mai 2001.
Nr. 75.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Se instituie o procedură unică de înregistrare și autorizare a funcționării comercianților, în scopul simplificării unor formalități administrative.

(2) Înregistrarea comercianților se face cu îndeplinirea procedurilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(3) Prin *comercianți* se înțelege persoanele fizice care exercită în mod obișnuit acte de comerț, societățile comerciale, regiile autonome și organizațiile cooperatiste.

(4) Prin *autorizarea funcționării comercianților* se înțelege obținerea avizelor, autorizațiilor și/sau acordurilor strict necesare pentru începerea activității acestora.

Art. 2. — (1) În vederea îndeplinirii procedurilor necesare pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților, în cadrul camerelor de comerț și industrie teritoriale se constituie un birou unic pentru obținerea înregistrării și autorizării funcționării comercianților, denumit în continuare *Birou unic*.

(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență camerele de comerț și industrie teritoriale și instituțiile publice implicate vor lua măsurile necesare pentru organizarea și funcționarea Biroului unic.

CAPITOLUL II

Proceduri pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților

Art. 3. — (1) Solicitarea înregistrării comerciantului se face la Biroul unic din cadrul camerei de comerț și industrie teritoriale.

(2) Solicitantul va completa cererea de înregistrare tip, va furniza toate datele necesare, va achita taxele și tarifele aferente operațiunilor pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comerciantului și, dacă este cazul, va depune și următoarele documente:

a) dovada efectuării vărsămintelor în condițiile actului constitutiv;

b) actele care probează dreptul de proprietate asupra aporturilor în natură la capitalul social, iar în cazul în care printre ele figurează și imobile, certificatul constatator al sarcinilor de care sunt grevate, dacă titularul cererii îl deține;

c) actele constatatoare ale operațiunilor încheiate în contul comerciantului și aprobate de asociați în condițiile legii.

(3) *Cererea de înregistrare* este formularul unic pe care solicitantul îl completează și îl depune la Biroul unic, pe baza acestuia declanșându-se procedurile necesare pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comerciantului.

(4) În termen de 20 de zile de la înregistrarea cererii va fi eliberat certificatul de înregistrare a comerciantului, care cuprinde și codul unic de înregistrare.

(5) În anexa la certificatul de înregistrare vor fi cuprinse, după caz, următoarele avize, autorizații și/sau acorduri necesare pentru autorizarea funcționării comerciantului:

a) avizul și/sau autorizația pentru prevenirea și stingerea incendiilor (p.s.i.), emise de brigăzile și grupurile de pompieri militari;

b) avizul și/sau autorizația sanitară, emise de direcțiile de sănătate publică teritoriale;

c) autorizația sanitară veterinară, emisă de direcțiile sanitare veterinare teritoriale;

d) acordul și/sau autorizația de mediu, emise de inspectoratele teritoriale de protecție a mediului;

e) autorizația de funcționare din punct de vedere al protecției muncii, emisă de inspectoratul de stat teritorial pentru protecția muncii.

(6) Eliberarea certificatului de înregistrare și a anexei la acesta care cuprinde avize, autorizații și/sau acorduri necesare dă dreptul comerciantului să își înceapă activitatea.

(7) Modelul și conținutul cererii de înregistrare tip prevăzute la alin. (2) și ale certificatului de înregistrare, inclusiv ale anexei la acesta, vor fi stabilite prin hotărâre a Guvernului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, la propunerea Camerei de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al instituțiilor publice implicate.

Art. 4. — (1) În toate cazurile, la cererea și pe cheltuiala titularului cererii Biroul unic are obligația de a presta următoarele servicii:

a) rezervarea firmei și efectuarea, în numele titularului cererii, a vărsămintelor reprezentând aportul în numerar la capitalul social;

b) redactarea actului constitutiv și obținerea autentificării sau, după caz, a dării de dată certă acestuia;

c) redactarea și obținerea declarației pe propria răspundere a fondatorilor, a administratorilor și a cenzorilor că îndeplinesc condițiile prevăzute de lege;

d) susținerea cererii de înregistrare a comerciantului în fața judecătorului delegat.

(2) Dovada intabulării bunurilor imobile este necesară numai în cazul în care acestea sunt subscrise ca aport în natură la capitalul social. În această situație, la cererea și pe cheltuiala titularului cererii Biroul unic are obligația de a presta următoarele servicii:

a) obținerea evaluării, prin expertiză, a bunului;

b) obținerea certificatului constatator al sarcinilor cu care, eventual, este grevat respectivul bun.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) termenul de eliberare a certificatului de înregistrare a comerciantului este de cel mult 30 de zile de la data înregistrării cererii.

(4) Actul constitutiv nu este supus obligativității încheierii în formă autentică, putând avea forma unui înscris sub semnătură privată, cu excepția următoarelor situații:

a) când printre bunurile subscrise ca aport în natură la capitalul social se află un teren;

b) când forma juridică a societății comerciale implică răspunderea nelimitată a asociaților sau a unora dintre ei, pentru obligațiile sociale;

c) când societatea comercială se constituie prin subscripție publică.

(5) În situația în care se apelează la serviciile unui avocat documentația necesară în vederea înregistrării potrivit prevederilor art. 35 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se depune la Biroul unic pentru obținerea certificatului de înregistrare și autorizare a funcționării.

Art. 5. — (1) Camerele de comerț și industrie teritoriale transmit pe cale electronică Ministerului Finanțelor Publice datele din cererea de înregistrare tip pentru atribuirea codului unic de înregistrare.

(2) Pe baza datelor prevăzute la alin. (1) Ministerul Finanțelor Publice atribuie, în termen de maximum 24 de ore, codul unic de înregistrare. În termen de 3 zile de la primirea codului unic de înregistrare camerele de comerț și industrie teritoriale transmit Ministerului Finanțelor Publice întreaga documentație care a stat la baza solicitării înregistrării.

(3) Codul unic de înregistrare atribuit va fi utilizat de toate sistemele informatice care prelucrează date privind comerțanții, precum și de comerciant în relațiile cu terții, inclusiv cu autoritățile și instituțiile publice, pe toată durata funcționării lui.

(4) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, Ministerul Sănătății și Familiei și Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București vor conveni structura codului unic de înregistrare.

Art. 6. — (1) Instituțiile menționate la art. 3 alin. (5) vor delega la Biroul unic unul sau mai mulți reprezentanți cu drept de semnătură, care vor colabora cu instituțiile pe care le reprezintă.

(2) Avizele, autorizațiile și/sau acordurile menționate la art. 3 alin. (5), cuprinse în anexa la certificatul de înregistrare, se eliberează de autoritățile competente, prin reprezentanții lor la Biroul unic, cu încadrarea în termenul de 20 de zile prevăzut la art. 3 alin. (4).

(3) În vederea eliberării avizelor, autorizațiilor și/sau acordurilor necesare pentru autorizarea funcționării comercianților, autoritățile competente vor evalua sediul social al comerciantului și vor transmite reprezentanților lor în Biroul unic, în termen de maximum 10 zile de la data pronunțării încheierii judecătorului delegat, un referat în care se va menționa una dintre următoarele situații:

a) comerciantului nu îi este necesar în această etapă respectivul aviz, acord sau autorizație, caz în care reprezentanții delegați vor consemna acest fapt în poziția corespunzătoare din anexa la certificatul de înregistrare;

b) comerciantul îndeplinește condițiile pentru eliberarea documentelor menționate la art. 3 alin. (5), caz în care reprezentanții delegați vor completa anexa la certificatul de înregistrare cuprinzând avizele, autorizațiile și/sau acordurile necesare pentru autorizarea funcționării comerciantului;

c) comerciantul nu îndeplinește condițiile pentru eliberarea documentelor menționate la art. 3 alin. (5), caz în care se vor menționa neconformitățile constatate și actele normative ale căror prevederi nu sunt îndeplinite, Biroul unic având obligația să comunice aceste constatări solicitantului.

Art. 7. — (1) În cazul neeliberării unuia sau mai multor avize, autorizații și/sau acorduri comerciantul poate solicita reluarea procedurii de obținere a acestora, în termen de 90 de zile de la data respingerii, cu dovada achitării din nou a acelor taxe pentru care referatele de evaluare conțin concluzii negative.

(2) Nerespectarea termenului de 90 de zile conduce la reluarea procedurii de autorizare a funcționării cu plata integrală a taxelor aferente.

Art. 8. — Condițiile pentru eliberarea avizelor, autorizațiilor și/sau acordurilor necesare pentru autorizarea funcționării comercianților, perioada de valabilitate și modalitatea de reînnoire a acestora, precum și cuantumul taxelor aferente se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministerelor în subordinea cărora funcționează autoritățile și instituțiile publice menționate la art. 3 alin. (5), cu avizul Ministerului pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperatie și al Ministerului Finanțelor Publice, în termen

de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 9. — Camerele de comerț și industrie teritoriale și autoritățile publice menționate la art. 3 alin. (5) vor asigura condițiile necesare pentru organizarea și gestionarea datelor cu privire la activitatea de autorizare a funcționării comercianților, inclusiv arhivarea documentației care a stat la baza eliberării avizelor, autorizațiilor și/sau a acordurilor necesare pentru autorizarea funcționării.

Art. 10. — (1) O dată cu efectuarea înregistrării un extras în formă simplificată al încheierii judecătorului delegat se comunică din oficiu direcției generale a finanțelor publice teritoriale, precum și Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, spre publicare, pe cheltuiala comerciantului. Extrasul în formă simplificată al încheierii, vizat de judecătorul delegat, va cuprinde cel puțin următoarele elemente: data încheierii, datele de identificare a asociațiilor/acționarilor, denumirea și, dacă există, emblema societății comerciale, sediul, forma, obiectul de activitate pe scurt, capitalul social, durata acesteia, codul unic de înregistrare.

(2) La cererea și pe cheltuiala comerciantului încheierea judecătorului delegat se publică integral în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(3) La cererea și pe cheltuiala comerciantului actul constitutiv, vizat de judecătorul delegat, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, integral sau în extras.

CAPITOLUL III

Contravenții

Art. 11. — (1) Refuzul nejustificat de a elibera documentele solicitate ori întârzierea nejustificată a eliberării acestora, în conformitate cu dispozițiile art. 3 alin. (4), ale art. 4 alin. (3), ale art. 5 alin. (2) și ale art. 6 alin. (2) și (3), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei.

(2) Sancțiunile pot fi aplicate și persoanei juridice.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de personalul abilitat al Ministerului pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperație sau de persoanele împuternicite de acesta.

Art. 12. — Contravențiilor prevăzute la art. 11 le sunt aplicabile prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 25 și 26.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 13. — Actele adiționale modificatoare ale actelor constitutive urmează regimul juridic stabilit de prezenta ordonanță de urgență pentru actele constitutive.

Art. 14. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 28 alin. 2 lit. c) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, cu modificările și completările ulterioare, cuantumul taxelor și onorariilor pentru autentificarea ori darea de dată certă actelor constitutive și declarațiilor pe propria răspundere ale fondatorilor, administratorilor și cenzorilor privind îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, precum și ale celor pentru modificarea acestora se stabilesc în sumă fixă prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Justiției pe baza propunerilor Uniunii Naționale a Notarilor Publici, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Pentru operațiunile de înregistrare și autorizare a funcționării comercianților, efectuate de camerele de comerț și industrie teritoriale, cuantumul taxelor și tarifelor percepute se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Finanțelor Publice pe baza propunerilor Camerei de Comerț și Industrie a României și a Municipiului

București, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Taxele percepute pentru publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a actelor prevăzute la art. 10 se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Finanțelor Publice pe baza propunerilor Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Cuantumul taxelor, tarifelor și onorariilor prevăzute la alin. (1)–(3) se indexează periodic, în funcție de rata inflației, prin hotărâre a Guvernului.

Art. 15. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență autoritățile publice abilitate să elibereze avize, autorizații și/sau acorduri necesare în vederea funcționării comercianților vor supune spre adoptare Guvernului propuneri de modificare a legislației în vigoare, în vederea reducerii numărului și simplificării procedurilor de emitere a acestor documente, inclusiv pentru diminuarea cuantumurilor taxelor aferente.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1) fiecare dintre instituțiile și autoritățile publice implicate în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență va încheia cu Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București protocoale privind schimbul de informații, procedurile și termenele de întocmire a documentațiilor necesare, precum și formularistica aferentă.

Art. 16. — (1) În termen de 12 luni comercianții constituiți anterior datei intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență au obligația de a solicita, la Biroul unic, preschimbarea actualului certificat de înmatriculare și a codului fiscal cu noul certificat de înregistrare conținând codul unic de înregistrare atribuit.

(2) Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București și Ministerul Finanțelor Publice vor stabili procedura și formularistica necesare pentru operațiunea de preschimbare prevăzută la alin. (1).

(3) Cheltuielile implicate de aplicarea prevederilor alin. (1) se suportă de către camerele de comerț și industrie teritoriale și de unitățile teritoriale competente ale Ministerului Finanțelor Publice, pentru operațiunile proprii.

(4) Până la expirarea termenului prevăzut la alin. (1) comercianții existenți la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se vor identifica prin utilizarea actualului număr de înmatriculare în registrul comerțului și a codului fiscal.

(5) După expirarea termenului prevăzut la alin. (1) certificatele de înmatriculare și cele de înregistrare fiscală sunt nule de drept.

Art. 17. — (1) Prevederile art. 5 alin. (5) și ale art. 56 lit. a) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se modifică în mod corespunzător prevederilor art. 4 alin. (4).

(2) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenul *înregistrare* semnifică atât înmatricularea și înscrierea mențiunilor prevăzute de Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, și de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cât și luarea în evidență a comercianților la instituțiile și autoritățile publice abilitate, prevăzute la art. 5 alin. (4).

Art. 18. — (1) Procedura de înregistrare și autorizare a funcționării comercianților, stabilită de prezenta ordonanță de urgență, se aplică începând cu cea de-a 31-a zi de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data prevăzută la alin. (1) se abrogă:

a) art. 11 alin. (1) din Legea nr. 26/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 41 din Legea nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 29 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare;

c) art. 10 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 349 din 23 iulie 1999, cu modificările și completările ulterioare;
d) orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul pentru întreprinderile mici și mijlocii
și cooperatie,
Silvia Ciornei
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

p. Ministrul justiției,
Doru Crin Trifoi,
secretar de stat
Ministrul pentru coordonarea Secretariatului
General al Guvernului,
Petru Șerban Mihăilescu

București, 24 mai 2001.
Nr. 76.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru stabilirea limitelor minime ale sumelor asigurate prin asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților de către operatorii aerieni români care efectuează operațiuni de lucru aerian sau de aviație generală pe teritoriul României

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 51 alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 130/2000 și republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Operatorii aerieni români care efectuează operațiuni de lucru aerian sau aviație generală pe teritoriul României sunt obligați, potrivit legii, să asigure aeronavele utilizate în operațiunile aeriene respective, pentru cazurile de răspundere civilă ca urmare a pagubelor produse terților în urma accidentelor, incidentelor sau a altor evenimente de aviație.

(2) Limitele minime ale sumelor asigurate prin contractele de asigurare pentru pagube produse terților, încheiate conform prevederilor legale, se stabilesc după cum urmează:

a) pentru avioane și elicoptere cu masa maximă la decolare mai mică sau egală cu 2.000 kg limita minimă a sumei asigurate este de 200.000.000 lei;

b) pentru avioane și elicoptere cu masa maximă la decolare mai mare de 2.000 kg, dar mai mică sau egală cu 5.700 kg, limita minimă a sumei asigurate este de 600.000.000 lei;

c) pentru avioane cu masa maximă la decolare mai mare de 5.700 kg, dar mai mică sau egală cu 34.000 kg, și pentru elicoptere cu masa maximă la decolare mai mare de 5.700 kg limita minimă a sumei asigurate este de 1.250.000.000 lei;

d) pentru avioane cu masa maximă la decolare mai mare de 34.000 kg limita minimă a sumei asigurate este de 2.500.000.000 lei.

Art. 2. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul lucrărilor publice,
transporturilor și locuinței,
Miron Tudor Mitrea
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 17 mai 2001.
Nr. 485.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Institutului Național de Statistică

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 2² din Ordonanța Guvernului nr. 9/1992 privind organizarea statisticii oficiale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Institutul Național de Statistică este organul de specialitate al administrației publice centrale în subordinea Guvernului și în coordonarea directă a ministrului dezvoltării și prognozei, finanțat de la bugetul de stat, care organizează și coordonează statistica oficială din România.

Art. 2. — În realizarea obiectului său de activitate, stabilit potrivit legii, care se întemeiază pe principiile autonomiei,

confidențialității, transparenței, relevanței, proporționalității, deontologiei statistice și raportului cost/eficiență, Institutul Național de Statistică are următoarele atribuții principale:

a) informează opinia publică, precum și autoritățile publice cu privire la starea economică și socială a țării și furnizează utilizatorilor interesați datele rezultate din cercetările statistice efectuate;

b) elaborează sistemul de indicatori statistici, metodele, tehnologiile și standardele specifice;

c) organizează și conduce înregistrarea informațiilor referitoare la fenomenele și procesele economico-sociale, prin recensăminte și anchete statistice totale sau prin sondaj;

d) proiectează, tipărește și difuzează formularele și instrucțiunile de completare aferente;

e) culege, prelucrează și stochează date și informații, în vederea asigurării fondului național de date statistice;

f) coordonează elaborarea clasificărilor și a nomenclatoarelor unitare de interes național din domeniul său de activitate;

g) proiectează, realizează și exploatează sistemul informatic statistic național;

h) elaborează studii și analize pentru caracterizarea evoluției economico-sociale;

i) desfășoară activități de cercetare științifică în domeniul statisticii;

j) organizează și conduce unitățile subordonate, stabilește atribuțiile și normele de funcționare ale acestora;

k) colaborează cu ministerele și cu alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și cu serviciile publice, pentru compatibilizarea sistemului statisticii oficiale cu celelalte sisteme informaționale; sprijină aceste organisme pentru asigurarea pregătirii personalului cu atribuții în activitatea de statistică;

l) avizează metodele cercetărilor statistice organizate de ministere, instituții centrale și de alte servicii publice, în vederea asigurării oportunității și corectitudinii metodelor statistice utilizate;

m) organizează perfecționarea pregătirii profesionale în domeniul statisticii a personalului institutului, din unitățile sale subordonate și din celelalte servicii de statistică oficială și acționează pentru formarea unei culturi statistice la nivel național;

n) reprezintă România în relațiile internaționale în domeniul statistic și cooperează cu organizații similare din alte țări, cu organismele de specialitate ale Organizației Națiunilor Unite și agențiile sale, cu alte organisme internaționale;

o) asigură compatibilitatea sistemului statistic național cu sistemele statistice utilizate de organismele Organizației Națiunilor Unite, ale Uniunii Europene și de alte organisme internaționale, conform obligațiilor asumate;

p) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin acte normative pentru domeniul său de activitate.

Art. 3. — În exercitarea atribuțiilor sale Institutul Național de Statistică are obligația să asigure pe parcursul întregii cercetări statistice — de la înregistrare până la publicare — măsuri de protecție a intereselor persoanelor fizice sau juridice care ar putea fi lezate prin divulgarea datelor referitoare la patrimoniul și la activitatea lor, în concordanță cu principiile confidențialității datelor statistice și cu normele legale privind secretul de stat.

Art. 4. — În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 2 Institutul Național de Statistică este autorizat:

a) să solicite și să obțină gratuit datele și informațiile statistice de la toate persoanele fizice și juridice care se află, dețin capital sub orice formă sau desfășoară o activitate de orice fel pe teritoriul României;

b) să stabilească termenele și periodicitățile de furnizare a datelor statistice solicitate;

c) să efectueze, cu personalul propriu și/sau cu agenții statistici în calitate de colaborator sau prin contractarea de servicii specializate, cercetări statistice prin culegerea directă a datelor statistice privind fenomenele economico-sociale; în categoria agenților statistici intră anchetatorii, precum și gospodăriile populației, în cazul în care acestea constituie unități de observare statistică;

d) să contracteze, în condițiile legii, servicii specializate pentru realizarea cercetărilor, analizelor și studiilor statistice;

e) să constate contravenții și să aplice amenzi, în condițiile legii, pentru refuzul sau întârzierea transmiterii datelor statistice solicitate, pentru comunicarea de date eronate sau incomplete, pentru refuzul de a prezenta persoanelor autorizate de conducerea serviciilor de statistică oficială documentele și evidențele necesare în vederea verificării datelor statistice, precum și pentru neaplicarea măsurilor dispuse de serviciile de statistică oficială.

Art. 5. — (1) Persoanele juridice sunt obligate să furnizeze gratuit Institutului Național de Statistică datele și informațiile statistice la termenele, periodicitățile și în forma solicitată, în conformitate cu metodologia cuprinsă în instrucțiunile emise de Institutul Național de Statistică.

(2) Persoanele fizice sunt obligate să furnizeze Institutului Național de Statistică datele personale și cele privind gospodăria și activitatea economică, necesare în vederea efectuării recensămintelor și anchetelor statistice. Datele personale de natura celor privind convingerile ideologice, apartenența politică, cazierul judiciar, sănătatea și viața intimă pot fi culese și prelucrate numai cu acordul persoanelor, respectându-se prevederile referitoare la confidențialitatea datelor statistice.

(3) Pentru domeniile de cercetare statistică specifice, aflate în competența ministerelor de resort și a altor autorități publice, Institutul Național de Statistică încheie convenții pentru schimbul reciproc de date statistice.

Art. 6. — (1) Institutul Național de Statistică este condus de un președinte cu rang de secretar de stat, ajutat de 2 vicepreședinți cu rang de subsecretar de stat, dintre care unul are atribuții directe în problemele activității de integrare europeană. În exercitarea atribuțiilor sale președintele emite ordine și instrucțiuni.

(2) Atribuțiile vicepreședinților sunt stabilite prin ordin al președintelui Institutului Național de Statistică.

(3) În cazul în care președintele Institutului Național de Statistică nu își poate exercita atribuțiile curente îl delegă pe unul dintre vicepreședinți să exercite aceste atribuții.

(4) Președintele reprezintă instituția în raporturile cu alte autorități ale administrației publice centrale și cu terțe persoane juridice, cu persoanele fizice, precum și cu organizații din țară și din străinătate. Președintele poate da împuternicire de reprezentare și altor persoane din cadrul Institutului Național de Statistică.

(5) Președintele îndeplinește în domeniul său de activitate următoarele atribuții generale:

a) organizează, coordonează și controlează aplicarea legilor, ordonanțelor și hotărârilor Guvernului, a ordinelor și instrucțiunilor emise potrivit legii, cu respectarea limitelor de autoritate și a principiului autonomiei locale a instituțiilor publice și a agenților economici;

b) inițiază și avizează proiecte de lege, ordonanțe și hotărâri ale Guvernului, în condițiile stabilite de metodologia aprobată de Guvern;

c) acționează pentru aplicarea strategiei proprii a Institutului Național de Statistică, integrată celei de dezvoltare economico-socială a Guvernului;

d) fundamentează și elaborează propuneri pentru bugetul anual, pe care le înaintează Guvernului;

e) urmărește proiectarea și realizarea investițiilor din sistemul Institutului Național de Statistică, în baza bugetului aprobat;

f) reprezintă interesele statului în diferite organe și organisme internaționale, în conformitate cu acordurile și convențiile la care România este parte și cu alte înțelegeri stabilite în acest scop, și dezvoltă relații de colaborare cu organe și organizații similare din alte state și cu organizații internaționale ce interesează domeniul lor de activitate;

g) urmărește și controlează aplicarea convențiilor și acordurilor internaționale la care România este parte și ia măsuri pentru realizarea condițiilor în vederea integrării în structurile europene și în alte organisme internaționale;

h) colaborează cu instituțiile de specialitate pentru formarea și perfecționarea pregătirii profesionale a personalului din sistemul statisticii oficiale;

i) aprobă, după caz, editarea publicațiilor de specialitate și de informare.

(6) Președintele este membru de drept în Consiliul de Coordonare a Activității de Statistică.

(7) Pe lângă președinte funcționează Colegiul Institutului Național de Statistică, organ cu caracter consultativ. Componenta și regulamentul de organizare și funcționare ale acestuia se stabilesc prin ordin al președintelui.

Art. 7. — (1) Secretarul general al Institutului Național de Statistică este subordonat președintelui.

(2) Secretarul general este funcționar public de carieră, numit prin concurs sau prin examen, în condițiile legii.

(3) Secretarul general are următoarele atribuții principale:

a) coordonează buna funcționare a compartimentelor și activităților cu caracter funcțional din cadrul Institutului Național de Statistică și asigură legătura operativă dintre președinte și conducătorii tuturor compartimentelor din institut și unitățile subordonate;

b) colaborează cu secretarii generali din celelalte instituții în probleme de interes comun;

c) coordonează întregul personal al institutului, activitatea de elaborare a politicilor de personal și principiile direcționale pentru managementul de personal din cadrul compartimentelor;

d) îndeplinește și alte însărcinări prevăzute de regulamentul de organizare și funcționare a institutului ori încredințate de președinte.

Art. 8. — (1) Structura organizatorică a Institutului Național de Statistică este prevăzută în anexa nr. 1. Structura organizatorică a direcțiilor generale și a direcțiilor este stabilită prin ordin al președintelui.

(2) Numărul maxim de posturi din aparatul central al Institutului Național de Statistică este de 436, inclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului președintelui.

(3) Numărul maxim de posturi al direcțiilor teritoriale de statistică este de 1.381, a căror repartizare la nivel teritorial se face prin ordin al președintelui.

(4) Încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat se realizează în maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(5) Atribuțiile și sarcinile compartimentelor Institutului Național de Statistică se stabilesc prin regulamentul propriu de organizare și funcționare și se aprobă prin ordin al președintelui acestuia.

(6) Salarizarea personalului din Institutul Național de Statistică, precum și din unitățile sale subordonate se face potrivit legii.

Art. 9. — (1) În subordinea Institutului Național de Statistică funcționează:

a) direcțiile teritoriale de statistică, compuse din 8 direcții generale de statistică organizate la nivelul județelor-centre de regiuni de dezvoltare, stabilite potrivit

prevederilor Legii nr. 151/1998 privind dezvoltarea regională în România, și 34 de direcții județene de statistică la nivelul celorlalte județe, ca servicii publice descentralizate;

b) Editura „Revista Română de Statistică” și Centrul Național de Pregătire în Statistică, instituții publice cu personalitate juridică, finanțate din venituri extrabugetare, prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Structura organizatorică a direcțiilor teritoriale de statistică și a Editurii „Revista Română de Statistică” se stabilește prin ordin al președintelui Institutului Național de Statistică.

(3) Normativele de personal, constituirea compartimentelor și statele de funcții pentru direcțiile teritoriale de statistică, precum și atribuțiile acestora se stabilesc prin ordin al președintelui Institutului Național de Statistică.

(4) Regulamentul de organizare și funcționare și statul de funcții ale Editurii „Revista Română de Statistică” se aprobă prin ordin al președintelui Institutului Național de Statistică.

(5) Editura „Revista Română de Statistică” poate să asigure, cu perceperea unui comision de maximum 20%, difuzarea unor publicații și date pe suport de hârtie, magnetic, CD-ROM sau prin acces direct la bazele de date ale Institutului Național de Statistică. Comisionul se aplică la costul publicațiilor și al datelor difuzate. Costul publicațiilor și al datelor se virează în contul extrabugetar al Institutului Național de Statistică.

(6) Prin ordin al președintelui Institutului Național de Statistică pot fi create și în alte orașe decât cele reședință de județ, precum și în sectoarele municipiului București colective, birouri și servicii pentru culegerea/diseminarea datelor statistice, în funcție de cerințele specifice activității lor, în cadrul numărului maxim de posturi aprobat.

Art. 10. — (1) Prefecturile împreună cu consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale vor asigura Institutului Național de Statistică, potrivit competențelor, spațiile corespunzătoare necesare pentru desfășurarea activității unităților sale din teritoriu.

(2) Consiliile locale și județene în a căror rază unitățile teritoriale ale Institutului Național de Statistică nu dispun de spații corespunzătoare vor asigura, în condițiile legii, amplasamente pentru construirea de sedii proprii. Institutul Național de Statistică va include în bugetele anuale cheltuielile de capital necesare în vederea construirii unor astfel de obiective.

Art. 11. — Numărul de autoturisme din dotarea aparatului central al Institutului Național de Statistică și consumul lunar de carburant pentru acestea se stabilesc potrivit legii, iar unitățile subordonate pot deține câte un autoturism sau microbuz pentru transport de persoane, cu un consum lunar de 350 litri pentru activitățile specifice de culegere a datelor statistice.

Art. 12. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 13. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.340/2000 privind organizarea și funcționarea Institutului Național de Statistică și Studii Economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 694 din 27 decembrie 2000.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul dezvoltării și prognozei,
Gheorghe Romeo Leonard Cazan

Președintele Institutului Național de Statistică,
Aurel Camara

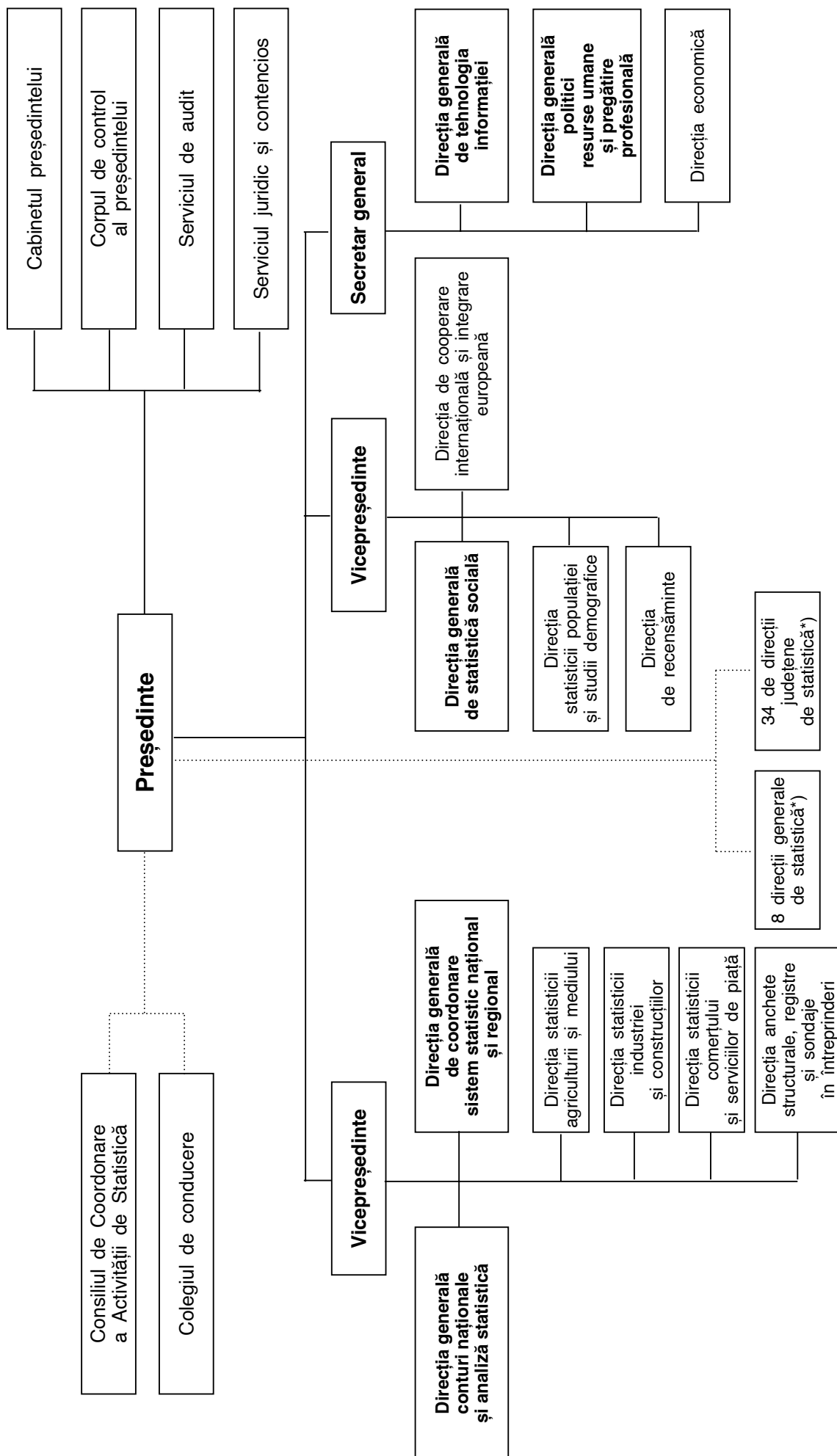
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

Numărul maxim de posturi din aparatul central al Institutului Național de Statistică, inclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetului președintelui, este de 436, iar numărul maxim de posturi din direcțiile teritoriale de statistică este de 1.381.

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Institutului Național de Statistică



*) Funcționează ca servicii publice descentralizate.

**INSTITUȚIILE PUBLICE CU PERSONALITATE JURIDICĂ
aflate în subordinea Institutului Național de Statistică,
finanțate integral din venituri extrabugetare**

1. Editura „Revista Română de Statistică“
 2. Centrul Național de Pregătire în Statistică.
-

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea“ București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
